

سابقه در ۱۱ آزمون: ۱۱ سؤال

بیان و آرایه‌های بیانی	۲۰۷	مجاز	۲۱۷
تشبیه: تعریف و ارکان	۱	علاقه‌های مجاز	۲۱۷
انواع تشبیه و اضافه تشبیهی	۱	کنایه	۲۱۹
استعاره	۲	تمثیل و ارسال‌المثل	۲۲۲
تشخیص و اضافه استعاری	۱	تحلیل بیت و راه حل تست‌های بیانی	۲۲۳

بیان: شاخه‌ای از دانش‌های ادبی است که نشان می‌دهد یک معنا را به چند شیوه می‌توان گفت، به‌گونه‌ای که هر شیوه از دیگری روشن‌تر، پوشیده‌تر یا خیال‌انگیزتر باشد. تکیه بیان بر تصویر و خیال است، نه بر آهنگ واژه‌ها.

آرایه‌های بیانی اصلی چهار تا است: تشبیه، استعاره، مجاز و کنایه. اضافه تشبیهی گونه‌ای از تشبیه است، تشخیص و اضافه استعاری زیرشاخه استعاره‌اند، و تمثیل و ارسال‌المثل هم کنار همین گروه بررسی می‌شوند.

تشبيه استعاره مجاز کنایه

بیان و بدیع: بدیع زیبایی سخن را از راه موسیقی لفظ (جناس، سجع، واج‌آرایی) یا هنرنمایی در معنا (ابهام، تضاد، تلمیح، حسن تعلیل) می‌سازد و در فصل بعد می‌آید. بیان با تصویر کار دارد و پایه بیشتر تصویرهایش شباهت با پیوندی میان دو چیز است.

- زنجیره پیوند آرایه‌ها: تشبیه پایه است؛ با حذف یکی از دو طرف تشبیه، استعاره ساخته می‌شود؛ استعاره خود گونه‌ای مجاز است (مجاز به علاقه شباهت)؛ کنایه سخنی دویله‌وست که معنای دورش مقصود است.

نکته: در پرسش «کدام بیت آرایه بیانی ندارد» فقط تشبیه، استعاره، مجاز و کنایه (با زیرشاخه‌هایشان مثل تشخیص و اضافه تشبیهی) حساب می‌شوند. جناس، تضاد یا تلمیح بیت را بیانی نمی‌کند. در «به مجنون گفت روزی عیب‌جویی / که پیدا کن به از لیلی نکویی» نه همانندگی‌ای ساخته شده، نه واژه‌ای از معنای خود دور افتاده و نه کنایه‌ای هست؛ پس بیت آرایه بیانی ندارد.

✓ آرایه‌های بیانی اصلی چهار تاست: تشبیه، استعاره، مجاز و کنایه.

✓ تشخیص و اضافه استعاری زیرشاخه استعاره‌اند و اضافه تشبیهی گونه‌ای تشبیه بلیغ است.

✓ جناس، تضاد، تلمیح و ایهام بدیعی‌اند و بیت را بیانی نمی‌کنند.

✓ پایه تصویرهای بیانی شباهت یا پیوندی میان دو چیز است.

تعریف کلیدی تشبیه

تشبیه: ادعای همانندی میان دو چیز در یک یا چند ویژگی است. این ادعا ساخته خیال گوینده است و لازم نیست در واقعیت هم درست باشد.

چهار رکن تشبیه

- ۱- مشبه: آنچه به چیز دیگر مانند می‌شود و موضوع اصلی سخن است.
- ۲- مشبه‌به: آنچه مشبه به آن مانند شده است؛ ویژگی مشترک در آن آشکارتر و نیرومندتر است.
- ۳- وجه شبه: ویژگی مشترکی که همانندی بر پایه آن است.
- ۴- ادات تشبیه: واژه‌ای که پیوند همانندی را نشان می‌دهد، مانند «چون» و «همچو».

چهار

به خاطر بسپارید ارکان تشبیه

مشبه مشبه‌به وجه شبه ادات

مشبه و مشبه‌به «طرفین تشبیه» نام دارند. بی‌طرفین تشبیهی در کار نیست، ولی وجه شبه و ادات را می‌توان انداخت؛ هر چه ارکان کمتر باشد، تشبیه فشرده‌تر و رساتر است.

در «شادمان گشت و دو رخساره چون گل بفروخت / زیر لب گفت که احسنت و زه ای بنده‌نواز» (فرخی)، «رخساره» مشبه، «چون» ادات، «گل» مشبه‌به و سرخی و برافروختگی وجه شبه است.

در «نه این ریسمان می‌برد با منش / که احسان کمندی است در گردنش»، «احسان» مشبه است و «کمند» مشبه‌به: نیکی کردن مثل کمندی گردن دیگری را می‌گیرد و او را همراه نیکوکار می‌کشد. ادات و وجه شبه هر دو حذف شده‌اند و «ریسمان» در معنای حقیقی آمده است. ★ آزمون استخدام شهرداری ۱۴۰۳

نکته: راه سریع یافتن طرفین این است که جمله به شکل «الف مانند ب است» بازنویسی شود؛ آنچه پیش از «مانند» می‌نشیند مشبه است و آنچه پس از آن، مشبه‌به. «احسان کمندی است» می‌شود «احسان مانند کمند است».

ادات تشبیه

ادات پرکاربرد تشبیه

گونه	نمونه‌ها
حرف یا واژه مستقل	چون، چو، مثل، مانند، همچون، همچو، به‌سان، همانند، به‌کردار
فعل و شبه‌جمله	گویي، گفتی، پنداری، ماند، می‌ماند، شبیه است
پسوندد	-وار (صدف‌وار)، -سان، -آسا، -وش، -گون (آبگون)، -فام

نکته: «چون» همیشه ادات تشبیه نیست. در «چون صبح شد، راه افتادیم» زمان را نشان می‌دهد و در «چون رنج نبرد، گنجی نیافت» علت را؛ فقط وقتی به معنای «مانند» است ادات به شمار می‌آید.

وجه شبه

وجه شبه در مشبه‌به روشن‌تر و شناخته‌تر است: سرو در بلندی، گل در سرخی و لطافت، شیر در دلیری، کوه در استواری، خنجر در تیزی و برندگی. اگر وجه شبه در سخن نیامده باشد، از همین ویژگی شناخته‌شده مشبه‌به فهمیده می‌شود.

★ نکات مهم این مبحث

- ✓ تشبیه چهار رکن دارد: مشبه، مشبه‌به، وجه شبه و ادات.
- ✓ مشبه و مشبه‌به طرفین‌اند و حذف‌شدنی نیستند؛ ادات و وجه شبه حذف‌شدنی‌اند.
- ✓ با بازنویسی «الف مانند ب است» مشبه (الف) و مشبه‌به (ب) پیدا می‌شوند.
- ✓ در «احسان کمندی است در گردنش» احسان مشبه و کمند مشبه‌به است.
- ✓ «چون» فقط وقتی معنای «مانند» دارد ادات تشبیه است.

از همین مبحث در آزمون‌های استخدامی ۱ سؤال

۱۴۰۳

★ اصل سؤال آزمون استخدامی | استخدام شهرداری

۴ در بیت زیر، «مشبه به» کدام کلمه است. / «نه این ریسمان می‌برد با منش / که احسان کمندی است در گردنش»

bzhik.ir

۱ گردن ۲ احسان ۳ ریسمان ۴ کمند

✓ گزینه ۴ صحیح است. 💡 در مصراع دوم احسان به کمند مانند شده است: نیکی کردن گردن دیگری را می‌گیرد و او را همراه نیکوکار می‌کشد. پس «احسان» مشبه و «کمند» مشبه‌به است. «ریسمان» در معنای حقیقی آمده و در مصراع نخست نفی شده، و «گردن» جای افتادن کمند است و رکن تشبیه نیست. **درسنامه: ص ۲۰۸**

۷ تست آخر فصل

سابقه: ۱ سؤال

انواع تشبیه و اضافه تشبیهی

انواع تشبیه بر پایه ارکان

تشبیه به اعتبار ارکان

نوع	چه دارد	چه ندارد	نمونه
مفصل	هر چهار رکن	-	قهوه‌خانه گرم و روشن بود، همچون شرم
مجمل	طرفین و ادات	وجه شبه	او نگاهش مثل خنجر بود
مؤکد	طرفین و وجه شبه	ادات	دانش، چراغی روشن است
بلیغ	فقط طرفین	ادات و وجه شبه	علم نور است؛ نور علم

چهار

به خاطر بسپارید انواع تشبیه به اعتبار ارکان

مفصل مجمل مؤکد بلیغ

در «او نگاهش مثل خنجر بود» نمی‌گویید نگاه در چه چیزی مانند خنجر است؛ وجه شبه (تیزی و برندگی) محذوف است و تشبیه مجمل است. در «قهوه‌خانه گرم و روشن بود، همچون شرم» و «بیرون تیره بود و سرد، همچون ترس» هر چهار رکن آمده است.

تشبیه بلیغ: اسنادی و اضافی

تشبیه بلیغ اسنادی: مشبه و مشبه‌به با فعل اسنادی به هم نسبت داده می‌شوند و جمله می‌سازند: «توانگر فاسق کلوخ زراندد است»، «علم، سلاح جنگ شیطان است».

تعریف کلیدی اضافه تشبیهی

تشبیه بلیغ اضافی (اضافه تشبیهی): مشبه و مشبه به بی واسطه به هم اضافه می شوند و ترکیب اضافی می سازند، مثل «چراغ حیات» و «اکسیر عشق». پرتکرارترین شکل تشبیه در تست ها همین ترکیب است.

دو

به خاطر بسپارید گونه های تشبیه بلیغ

اسنادی اضافی (اضافه تشبیهی)

در بیشتر اضافه های تشبیهی، مشبه به پیش می آید و مشبه پس از آن (تیر مژگان: مژگان مانند تیر). گاهی ترتیب وارونه است (لب لعل: لب مانند لعل؛ قد سرو). پس جای واژه ها تعیین کننده نیست؛ معنا تعیین می کند کدام مشبه است.

دام تستی مشبه در اضافه تشبیهی

طراح تست جای واژه را ملاک می گیرد و جزء نخست اضافه تشبیهی را مشبه می شمارد. **مواظب باشید:** در «تیر مژگان» **مشبه به** پیش آمده و **مشبه** پس از آن؛ در «لب لعل» ترتیب وارونه است، پس معنا تعیین کننده است.

نمونه های اضافه تشبیهی

ترکیب	مشبه	مشبه به
تیر مژگان	مژگان	تیر
غنچه لب	لب	غنچه
چراغ عمر	عمر	چراغ
آب مروت	مروت	آب
اکسیر عشق	عشق	اکسیر
شط حادثات	حادثه ها	شط (رود بزرگ)
پرده شب	شب	پرده
دشت ملال	ملال	دشت
باغ بینش	بینش	باغ
پرنده وصال	وصال	پرنده
دام زلف	زلف	دام
لب لعل	لب	لعل

شمردن تشبیه ها و یافتن مشبه پنهان

در «مرغ دل تا دام زلف و دانه خال تو دید / طایر اندیشه ام افتاد در دام هوس» پنج اضافه تشبیهی هست: مرغ دل، دام زلف، دانه خال، طایر اندیشه و دام هوس. برای شمردن، هر ترکیب جداگانه با آزمون «مضاف الیه مانند مضاف است» سنجیده می شود.

پنج

به خاطر بسپارید اضافه تشبیهی در «مرغ دل تا دام زلف...»

مشبه گاهی فقط یک ضمیر یا شناسه است. در «یک عمر همچو غنچه در این بوستان سرا / خون خورده ایم تا گره از دل گشاده ایم» گوینده (نهاد پنهان «ما» در «خورده ایم») مشبه است و «غنچه» مشبه به.

انواع دیگر تشبیه

- حسی و عقلی: اگر هر دو طرف با حواس درک شوند، تشبیه حسی است (رخ مانند گل)؛ اگر یکی یا هر دو ذهنی باشند، عقلی به حسی یا عقلی به عقلی است (علم نور است: علم ذهنی، نور حسی).
- مفرد و مرکب: در تشبیه مرکب یک تصویر کامل، نه یک واژه، به تصویر کامل دیگری مانند می‌شود؛ تشبیه مرکب را تشبیه تمثیلی هم می‌گویند.
- تفصیل: گوینده پس از بیان همانندی، مشبه را از مشبه‌به برتر می‌نشانند: «رویش چون ماه است؛ نه، از ماه روشن‌تر است».
- مضمّر (پنهان): ساخت آشکار تشبیه در کار نیست و همانندی از فحوای سخن برمی‌آید: «سرو را که دیدم، قامت او به یادم آمد».

نکته: تشبیه در نثر هم فراوان است. در «سوسوی چند مشعل، پرده سیاه شب را می‌درید» «پرده شب» اضافه تشبیهی است و در «هوا همچون نگاه وحشتناک غارها حرکتی نداشت» ادات «همچون» آمده؛ اما «شیهه چند اسب بی‌شکیب، سکوت دشت را در هم می‌شکست» تشبیه ندارد، چون سکوت به چیزی شکستنی مانند شده و مشبه‌به نیامده است (استعاره مکنیه).

نکته: در پرسش «کدام بیت تشبیه ندارد» ترتیب جست‌وجو این است: اول اضافه تشبیهی (چراغ عمر، آب مروت)، بعد ادات (چون، همچو، -وار). «با چون تو گلی» با ادات «چون» تشبیه است؛ بیتی که فقط افسوس و داوری دارد («حیف از شعور مردم این روزگار») تشبیهی ندارد.

★ نکات مهم این مبحث

- ✓ تشبیه مجمل وجه شبه ندارد، مؤکد ادات ندارد و بلیغ هیچ‌کدام را ندارد.
- ✓ تشبیه بلیغ یا اسنادی است (علم نور است) یا اضافی (نور علم).
- ✓ در اضافه تشبیهی معمولاً مشبه‌به پیش می‌آید (تیر مژگان) ولی گاهی وارونه است (لب لعل).
- ✓ در «مرغ دل تا دام زلف و دانه خال تو دیدم...» پنج اضافه تشبیهی هست.
- ✓ مشبه گاهی فقط ضمیر یا شناسه است، مثل «ما» در «همچو غنچه خون خورده‌ایم».

از همین مبحث در آزمون‌های استخدامی ۱ سؤال

۱۴۰۲

★ اصل سؤال آزمون استخدامی | فراگیر دهم دستگاه‌های اجرایی

۱۲ در کدام بیت آرایه تشبیه وجود ندارد؟ bzhik.ir

- ۱ یک کس به فکر عاقبت کار خویشتن نیست / حیف از شعور مردم این روزگار، حیف
- ۲ حیف و صد حیف که از آب مروت خالی است / این همه کاسه زرین که بر این دولاب است
- ۳ خواهم سخنی گفت مرغ ای گل رعنا / حیف است که با چون تو گلی بوی وفا نیست
- ۴ هرگز گلی سراغ شبستان ما نکرد / حیف از چراغ عمر که تنها بسوختیم

✓ **گزینه ۱ صحیح است.** در «آب مروت» مروت به آب و در «چراغ عمر» عمر به چراغ مانند شده (اضافه تشبیهی)، و در «با چون تو گلی» معشوق با ادات «چون» به گل مانند شده است. بیتی که از بی‌خبری مردم روزگار از عاقبت کارشان افسوس می‌خورد نه ادات تشبیه دارد نه اضافه تشبیهی؛ پس تشبیه ندارد. **درسنامه: ص ۲۱۱**

تعریف کلیدی استعاره

استعاره: به کار بردن واژه‌ای به جای واژه دیگر به سبب شباهتی که میانشان هست. استعاره در اصل تشبیهی است که یکی از دو طرفش حذف شده و فقط یک طرف، همراه نشانه‌ای، مانده است.

ارکان استعاره

ارکان استعاره و همتای آن در تشبیه

رکن استعاره	همتا در تشبیه	در «لؤلؤ» به معنای سخن نغز
مستعارله	مشبه	سخن ارزشمند
مستعارمنه	مشبه‌به	لؤلؤ (مروارید)
جامع	وجه شبه	گران‌بهای و درخشش
قرینه	-	دهان گشودن

چهار

به خاطر بسپارید ارکان استعاره

قرینه

جامع

مستعارمنه

مستعارله

قرینه: نشانه‌ای در سخن که می‌فهماند واژه در معنای اصلی خود نیست و ذهن را به معنای مقصود می‌برد. بی‌قرینه، استعاره فهمیده نمی‌شود و سخن معنای حقیقی پیدا می‌کند.

استعاره مصرحه (آشکار)

استعاره مصرحه: فقط مشبه‌به (مستعارمنه) می‌ماند و مشبه حذف می‌شود؛ خواننده از روی قرینه درمی‌یابد این واژه به جای چه نشسته است. بیشتر پرسش‌های «منظور از ... چیست» از همین گونه است و جوابشان یک اسم (مستعارله) است.

استعاره‌های مصرحه پرتکرار

استعاره	مقصود	شاهد
نرگس	چشم	نرگس مست نوازش‌کن مردم‌دارش
طاق بلند	آسمان	در زیر این طاق بلند سخن از عدالت بسیار گفته‌اند
لؤلؤ	سخن ارزشمند	دهان جز به لؤلؤ نکردند باز
در شهر	دهان	نگر تا نبیند در شهر باز
زبان (شمع)	فتیله و شعله	که بیند که شمع از زبان سوخته است
اسب سیاه / لؤلؤ تر	ابر / باران	وز سم اسب سیاه لؤلؤ تر ریخته
دریای سبز / مرغان الماس‌پر	آسمان / ستارگان	غرق در این دریای سبز معلق
پرنده شاعر	خیال	در سایش بال‌های این پرنده شاعر
مس / زر	وجود بی‌ارزش / وجود ارزشمند	اکسیر عشق بر مسم افتاد و زر شدم
بوستان‌سرا	دنیا	در این بوستان‌سرا خون خورده‌ایم
افعی مشکین	زلف سیاه	ای حلقه زدی افعی مشکین تو بر دوش
مه	چهره یار	کاکل مشک‌فشان بر مه شب‌پوش می‌پوش
شب	روزگار ستم	قابیلیان بر قامت شب می‌تنیدند
دیو سپید	دماوند	ای دیو سپید پای در بند

استعاره	مقصود	شاهد
مرغ حق	عارف و ولی خدا	چون صفیری بشنوی از مرغ حق

در «ابر بهاری ز دور اسب برانگیخته / وز سم اسب سیاه لؤلؤ تر ریخته»، ابر یک بار به نام آمده و سپس «اسب سیاه» خوانده شده و قطره‌های باران «لؤلؤ تر» نام گرفته‌اند. آمدن نام مشبه در جای دیگر بیت، استعاره بودن این ترکیب‌ها را از میان نمی‌برد.

قرینه گاهی چند جمله پیش‌تر است. در متنی که با «آنچه در کویر زیبا می‌روید، خیال است» آغاز می‌شود، «این پرنده شاعر» در جمله‌های بعد همان خیال است. در «غرق در این دریای سبز معلقی که بر آن، مرغان الماس‌پر ... تکتک از غیب سر می‌زنند»، «دریای سبز» آسمان و «مرغان الماس‌پر» ستارگان‌اند.

بیتی که فقط پندی صریح می‌دهد استعاره ندارد: «حذر کن ز نادان ده‌مرده‌گوی / چو دانا یکی گوی و پرورده گوی». در برابر، «در شهر» به جای دهان، «لؤلؤ» به جای سخن نغز و «زبان» شمع به جای فتیله، هر سه استعاره‌اند.

در «چون صفیری بشنوی از مرغ حق / ظاهرش را یادگیری چون سبق»، «مرغ حق» استعاره از عارف روشن‌ضمیر و ولی خداست که سخنش مثل بانگ پرده‌ای از عالم بالا می‌رسد؛ «صفیر» یعنی بانگ و آواز. ★ آزمون فراگیر ۱۴۰۲۱۰

نکته: «نی» در آغاز مثنوی مولوی («بشنو از نی چون حکایت می‌کند / از جدایی‌ها شکایت می‌کند») استعاره از انسان کامل و جان آگاهی است که از «نیستان»، یعنی اصل و عالم معنا، جدا افتاده و از این دوری می‌نالند؛ از همین رو به هر جان دورمانده از اصل خویش هم تعمیم داده می‌شود.

نکته: گاهی خود مشبه، استعاره است و سپس به چیز دیگری مانند می‌شود. در «تو پنداری که بر بازی است این میدان چون مینو / تو پنداری که بر هرزه است این ایوان چون مینا»، «ایوان» استعاره از آسمان است که به مینا (شیشه لاجوردی) مانند شده، و «میدان» در برابر آن استعاره از همین جهان خاکی است که در سرسبزی و زیبایی به مینو (بهشت) مانند شده است.

استعاره مکنیه (پنهان)

استعاره مکنیه: مشبه می‌ماند و مشبه‌به حذف می‌شود، ولی یکی از اجزا یا ویژگی‌های مشبه‌به همراه مشبه می‌آید و نشانی آن را می‌دهد. سه شکل رایج دارد:

دو

به خاطر بسپارید انواع استعاره

مکنیه مصرحه

۱- به شکل اضافه (اضافه استعاری): «پای نشاط»، «دست روزگار»، «چنگال مرگ».

۲- به شکل نسبت دادن کار یا ویژگی به مشبه: «سکوت دشت را در هم می‌شکست» (سکوت مانند چیزی شکستنی)، «به صحرا شدم، عشق باریده بود» (عشق مانند باران).

۳- به شکل جان‌بخشی یا خطاب به غیرانسان، که تشخیص نام دارد.

سه

به خاطر بسپارید شکل‌های استعاره مکنیه

اضافه استعاری نسبت دادن کار یا ویژگی تشخیص

در «بساط سبزه لگدکوب شد به پای نشاط / ز بس که عارف و عامی به رقص برجستند»، «پای نشاط» استعاره مکنیه است: نشاط به انسانی مانند شده که پا دارد و سبزه را لگدکوب می‌کند. «بساط سبزه» در همین بیت اضافه تشبیهی است.

فرق استعاره و تشبیه

نکته: اگر هر دو طرف همانندی در سخن باشند، حتی بیادات (اکسیر عشق، علم نور است)، تشبیه است؛ اگر فقط یک طرف بماند، استعاره است. در «اکسیر عشق بر مسم افتاد و زر شدم» «اکسیر عشق» تشبیه است، ولی «مس» و «زر» استعاره‌اند، چون مشبه آنها (وجود بی‌ارزش و وجود ارزشمند گوینده) نیامده است.

! دام تستی تشبیه بلیغ یا استعاره

طراح تست تشبیه بلیغ را، چون ادات و وجه شبه ندارد، استعاره می‌نامد. **مواظب باشید:** تا وقتی **هر دو طرف** همانندی در سخن هست، حتی بیادات، آرایه **تشبیه** است؛ استعاره فقط یک طرف دارد، مثل «مس» به جای وجود بی‌ارزش.

★ نکات مهم این مبحث

- ✓ استعاره تشبیهی است که فقط یک طرفش مانده؛ مصرحه مشبهه را دارد و مکنیه مشبه را.
- ✓ ارکان استعاره: مستعارله، مستعارمنه، جامع و قرینه.
- ✓ جواب «منظور از ... چیست» مستعارله است: نرگس چشم، طاق بلند آسمان، لؤلؤ سخن نغز.
- ✓ در «اکسیر عشق بر مسم افتاد و زر شدم» اکسیر عشق تشبیه و مس و زر استعاره‌اند.
- ✓ «نی» در آغاز مثنوی استعاره از انسان کامل جدا مانده از اصل خویش است.

از همین مبحث در آزمون‌های استخدامی ۲ سؤال

۱۴۰۳

★ اصل سؤال آزمون استخدامی | استخدام شهرداری

۱۲ در بیت زیر، منظور شاعر از «میدان چون مینو» چیست؟ / «تو پنداری که بر بازی است این میدان چون مینو / تو پنداری که بر هرزه است این ایوان چون مینا» bzhik.ir

۱ آسمان ۲ آخرت ۳ زمین ۴ جهان

✓ **گزینه ۴ صحیح است.** «ایوان چون مینا» آسمان لاجوردی است و «میدان چون مینو» عرصه سرسبز و بهشت‌مانندی است که شاعر در برابر آن نهاده؛ مقصود همین جهان خاکی است که آدمی در آن زندگی می‌کند. شاعر می‌گوید گمان مبر این جهان و این آسمان بیهوده و برای بازی آفریده شده‌اند. آسمان مقصود «ایوان» است نه «میدان»، و آخرت با اشاره نزدیک «این میدان» نمی‌خواند. **درسنامه: ص ۲۱۳**

۱۴۰۲

★ اصل سؤال آزمون استخدامی | فراگیر دهم دستگاه‌های اجرایی

۸ در بیت زیر ترکیب «مرغ حق» استعاره از کیست؟ / چون صغیری شنوی از مرغ حق / ظاهرش را یادگیری چون سبق bzhik.ir

۱ عارف روش ضمیر ۲ عالم خردمند ۳ دانشمند ساده اندیش ۴ صوفی ظاهر بین

✓ **گزینه ۱ صحیح است.** «مرغ حق» به جای ولی خدا و عارف روشن‌ضمیر آمده که سخنش مثل بانگ پرنده‌ای از عالم بالاست؛ مشبه حذف شده و فقط مشبه‌به مانده، پس استعاره مصرحه است. بیت هشدار می‌دهد سخن چنین کسی فقط ظاهری یاد گرفته نشود. عالم خردمند، دانشمند ساده‌اندیش و صوفی ظاهر بین با «حق» بودن این مرغ نمی‌خوانند. **درسنامه: ص ۲۱۳**

پایان نمونه رایگان

بقیه اش در فایل کامل است

در این نمونه ۸ صفحه از ۴۷۷ صفحه را دیدید.

۱۲

فصل درسنامه

۱۱

آزمون ۱۳۹۷ تا ۱۴۰۴ با اصل
سؤال

۹۸۵

تست با پاسخ تشریحی

۴۷۷

صفحه

فایل کامل، فصل به فصل

فصل	عنوان	تست آخر فصل	از صفحه
۱	واژگان	۶۸	۵
۲	املا	۴۹	۵۰
۳	انواع کلمه	۶۱	۸۱
۴	فعل	۵۵	۱۱۶
۵	نقش‌ها و جمله	۵۰	۱۴۵
۶	نگارش	۵۸	۱۷۴
۷	آرایه: بیان	۴۸	۲۰۷
۸	آرایه: بدیع	۶۲	۲۳۶
۹	وزن و قالب	۵۷	۲۷۱
۱۰	تاریخ ادبیات (۱)	۹۲	۳۰۵
۱۱	تاریخ ادبیات (۲)	۶۴	۳۵۰
۱۲	درک مفهوم	۱۳۴	۳۸۸
جمع		۷۹۸	

✓ جدول بودجه‌بندی اختصاصی بژیک (از هر فصل در هر یک از ۱۱ آزمون چند سؤال آمده) فقط داخل فایل کامل است و در نمونه‌ها نیامده.

✓ زیر پاسخ هر تست نوشته شده مطلبش در کدام صفحه درسنامه است.

✓ ۳ آزمون جامع ۱۵ سؤالی با سؤال‌هایی که در تست فصل‌ها نیامده‌اند؛ ویرایش‌های بعدی برای خریداران رایگان است.

دانلود فایل کامل pdf از بژیک

دانلود جزوه زبان و ادبیات فارسی عمومی استخدامی ۱۴۰۵ با نمونه رایگان pdf

bzhik.ir

